

The effects of the complementary compensation on sickness absence: an approach based on collective bargaining agreements in France / Mohamed Ali Ben Halima, Malik Koubi, Camille Regaert // Labour. - 2018, nr 3, s. 353-394, rys. tab. bibliogr.

Wpływ zasiłku uzupełniającego na nieobecność w pracy z powodu choroby: podejście oparte na układach zbiorowych we Francji.

Każdego roku we Francji prawie jeden na pięciu pracowników doświadcza okresów nieobecności w pracy z powodu choroby nie związanej z wykonywanym zajęciem. Liczba dni nieobecności z powodu choroby zwiększa się systematycznie przez ostatnie dziesięć lat. System ubezpieczeń społecznych oraz systemy instytucji krajowych wpływają na sposób, w jaki pracownicy podchodzą do nieobecności. Istnieje pozytywna korelacja pomiędzy zasiłkiem chorobowym a średnią ilością dni wykorzystaną na chorowanie w roku, która różni się znacznie pomiędzy państwami europejskimi. Główna przyczyna tej różnicy wynika z wysokości zasiłku chorobowego w danym kraju. Aby ponownie przyjrzeć się związkowi pomiędzy nieobecnością w pracy z powodu choroby a wielkością zasiłku, autorzy artykułu biorą pod uwagę zasiłek uzupełniający, który jest wypłacany przez pracodawcę jako dodatek do zasiłku chorobowego wypłacanego przez zakład ubezpieczeń. W badaniu wykorzystano łączone dane panelowe pochodzące z par pracodawca-pracownik obejmujące lata 2005-2008 i zawierające informacje na temat wysokości zarobków pracownika, ich pracodawców, ich zwolnień chorobowych, i wydatków na opiekę zdrowotną. W analizie użyto także nowego źródła danych opisujących dokładny system wypłacania zasiłków uzupełniających w przypadku każdego układu zbiorowego. Autorzy artykułu rozpatrzyli trzy różne zestawy zmiennych dotyczących zasiłku uzupełniającego oraz trzech różnych danych wyjściowych i znaleźli za każdym razem pozytywny związek pomiędzy zasiłkiem uzupełniającym a nieobecnością w pracy, z wyjątkiem dyrektorów, dla których wyniki nie są znaczące.